

PRABHUPĀDA

HAN KOM MED BUDSKAPET FRÅN
DEN ABSOLUTA VÄRLDEN

”När jag först anlände till New Yorks hamn,
visste jag inte alls vart jag skulle ta vägen.”

HANS RESA

NEDAN Śrīla
Prabhupāda
promenerar med sin
andlige mästare, Śrīla
Bhaktisiddhānta
Sarasvatī (tredje från
höger), vid Radha-
kund i Indien, 1935.

TILL HÖGER
Lastfartyget som förde
Śrīla Prabhupāda
från Calcutta i Indien
till USA.

Även om man med ett ljus kan tända ett obegränsat antal andra ljus, alla med samma ljusstyrka som det första, så förblir ändå detta det första, ursprungliga ljuset. På samma sätt utvidgar Sig Gudomens Högsta Personlighet till att omfatta ett obegränsat antal uppenbarelseformer, och ändå förblir Han den ursprungliga orsaken till alla orsaker. I *Veda*-skrifterna är denna högsta, ursprungliga orsak känd under namnet Kṛṣṇa, eftersom Han besitter obegränsade transcendental egenskaper som kan attrahera alla levande varelser.

För femhundra år sedan uppenbarade Sig samma högsta orsak, Herren Śrī Kṛṣṇa, som Śrī Caitanya Mahāprabhu och förklarade att sjungandet av Hans heliga namn—Hare Kṛṣṇa, Hare Rāma—skulle komma att sprida sig utanför

Indiens gränser, till varje stad och by i hela världen. Därefter förflöt hundratals år medan Herren Caitanyas trogna efterföljare försökte sprida Hans mission. De undrade emellertid hur och när Herrens djärva förutsägelse skulle komma att gå i uppfyllelse.

Den 13 augusti 1965, ett par dagar innan sin 69:e födelsedag, gav sig så den lärde A.C. Bhaktivedanta Swami, filosof och helgon, av mot Amerika för att se vad som kunde göras. Efter att ha tiggat sig till en överresa från ett lokalt ångfartygsrederi, färdades han som ende passagerare ombord på *Jaladuta*, ett litet, nedslitet lastfartyg. Hans ägodelar bestod av en resväska, ett paraply, ett förråd av flingor, omkring femtio kronor i indisk valuta och flera lådor böcker.

ÖVRE BILDEN Herren Caitanya (i mitten), som uppenbarade sig för 500 år sedan för att sprida sjungandet av Hare Kṛṣṇa.

NEDRE BILDEN Śrīla Prabhupāda kort efter sin ankomst till Amerika.

TILL
HÖGER
Herren Śrī
Kṛṣṇa
~

När Jaladuta anlände till New Yorks hamn trettiosju dagar senare var Bhaktivedanta Swami helt ensam. Han hade kommit till Amerika utan att känna någon, utan några som helst möjligheter att få något stöd och med enbart den handfull ynkliga ägodelar han burit ombord på båten. Han hade inga pengar, inga vänner, inga efterföljare, inte sin ungdom, sin goda hälsa eller ens någon klar uppfattning om hur han skulle kunna uppnå sitt omfattande mål—att presentera *Veda*-skrifternas andliga budskap för hela det västerländska samhället.

I en dikt författad på bengali, nedtecknad just efter ankomsten, uttrycker Bhaktivedanta Swami sin ödmjuka tro på Kṛṣṇa och på den särskilda instruktion han givits av sin andlige mästare, vars önskan var att han skulle sprida den Kṛṣṇamedvetna läran i hela den engelskspråkiga världen:

”Min käre Kṛṣṇa... Hur skall jag kunna få dem att förstå detta Kṛṣṇamedvetandets budskap? Jag är mycket olyckligt lottad, okvalificerad och den mest fallne. Därför ber jag om Din välsignelse så att jag skall kunna övertyga dem, för jag är oförmögen att göra detta på

"Jag förstår nu att det är ett mirakel. Hur skulle annars en gammal man, med enbart ett par böcker att sälja för att skaffa lite mat för dagen, kunna introducera en rörelse för gudsmedvetande i ett materialistiskt samhälle?"

OVAN

Borgmästaren i Genève, Schweiz, välkomnar Śrīla Prabhupāda.

egen hand... Jag är säker på att när detta transcendentala budskap tränger in i deras hjärtan, så kommer de förvisso att känna sig upplyftade och sålunda befrias från alla olyckliga levnadsförhållanden..."

Denna dikt skrevs den 18 september 1965. Bara tolv år senare, den 14 november 1977, gick Bhaktivedanta Swami bort i Indien i en ålder av 81 år. Vad hände under dessa tolv år? Han började utan någonting, och i en ålder när de flesta är färdiga att dra sig tillbaka. Vad åstadkom Bhaktivedanta Swami under denna korta period? Listan över de resultat han uppnådde är imponerande ur varje synvinkel.

His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami, eller Śrīla Prabhupāda, som hans anhängare kärleksfullt kom att kalla honom, hade

mellan 1965 och 1977 spridit läran om Kṛṣṇamedvetande till varje större stad i världen och bildat ett internationellt sällskap omfattande tusentals hängivna medlemmar. Han hade grundat 108 tempel, med storslagna egendomar spridda över sex kontinenter, och hade rest jorden runt tolv gånger för att personligen leda medlemmarna i sin växande mission.

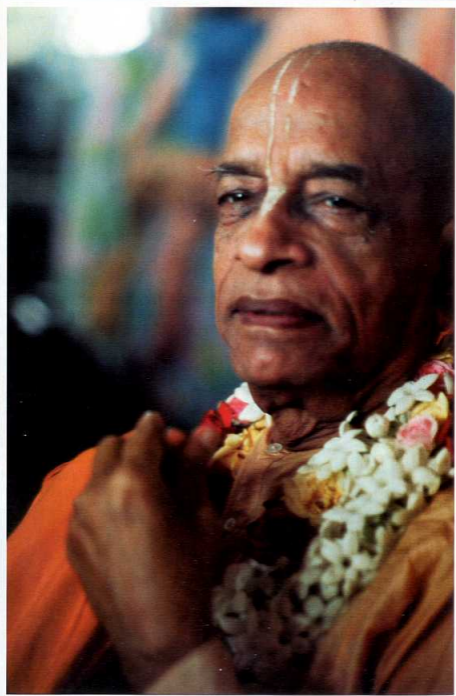
Som om dessa prestationer inte vore tillräckliga för en person som går från sitt sjuttionde till sitt åttioandra år, så översatte, skrev och publicerade Śrīla Prabhupāda dessutom 51 böcker på 28 olika språk, och tiotals miljoner av dessa böcker distribuerades världen över. Han hade under samma tid hållit tusentals föredrag, skrivit tusentals brev och deltagit i tusentals samtal med anhängare och beundrare såväl som kritiker. Och han hade vunnit uppskattning från hundratals lärda och framstående personligheter i samhället, vilka uppriktigt värdesatte Śrīla Prabhupādas religiösa, filosofiska och kulturella insatser.

Den häpnadsväckande berättelsen om hur Śrīla Prabhupāda uppnådde sådana enastående resultat under tolv korta år ryms inte inom ramarna för denna skrift, men de sidor som följer ger en liten glimt av hans anmärkningsvärda undervisning och gärning.

OVAN Śrīla Prabhupāda med lärjungar vid Rettershofs slott, nära Frankfurt i Tyskland.

TILL HÖGER His Divine Grace A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

"Jag har inte kommit hit vid denna höga ålder för att titta på sevärtheter eller på grund av några personliga intressen, utan för att införa vetenskapen om Kṛṣṇa som kommer att göra människor verkligt lyckliga."

HANS RÖRELSE

Efter att ha anlänt till New York City i september 1965 kämpade Śrīla Prabhupāda ensam under det första året för att grunda sin rörelse för gudsmedvetande. Han levde enkelt, höll föredrag närhelst och varhelst tillfälle gavs, och började gradvis skapa ett litet intresse för sin undervisning.

Trots att han fortfarande arbetade ensam, med en undanskymd butikslokal i New Yorks Lower East Side som bas, grundade Śrīla Prabhupāda i juli 1966 ett andligt sällskap avsett för människor världen över. Han kallade det för det Internationella Sällskapet för Kṛṣṇamedvetande, förkortat ISKCON.

Vid den tidpunkt då Śrīla Prabhupāda inregistrerade sällskapet hade han inte en enda verkligt engagerad anhängare. Utan att låta sig hindras av detta faktum, värvade han frivilliga från den lilla grupp

som regelbundet deltog i hans kvällslektioner till att verka som ISKCONs första förtroendemän.

Det var då. Idag omfattar det Internationella Sällskapet för Kṛṣṇamedvetande, dvs Kṛṣṇarörelsen, mer än 300 tempel, jordbruk, skolor och specialprojekt världen över och har en församling som omfattar miljontals människor.

ISKCONs syfte

Kṛṣṇamedvetande är inte en sektrisk tro. Det är en exakt vetenskap med andliga värderingar som är fullständigt beskriven i det forntida Indiens vediska litteratur. Kṛṣṇarörelsens mål är att ge alla människor en möjlighet att lära känna dessa universella principer för gudsförverkligande, så att de kan uppnå andlig förståelse, enhet och fred.

För den innevarande tidsåldern rekommenderar *Veda*-skrifterna som

OVAN Śrīla Prabhupāda under en morgonpromenad på New Yorks gator under de första åren.

~

TILL HÖGER Śrīla Prabhupāda leder sjungandet och dansandet inför tiotusen personer vid sin Ratha-yātrā-festival i San Francisco 1974.

~

den mest effektiva metoden för självförverkligande att man ständigt hör berättas om, lovprisar och minns den alltigenom gode Högste Herren, som är känd under många namn. Ett av dessa namn är "Kṛṣṇa", vilket betyder "den alltigenom tilldragande", ett annat är "Rāma", vilket betyder "Han som är all glädjes källa", och "Hare" anger Herrrens ofattbara energi.

ISKCONs medlemmar följer denna vediska rekommendation; man ser dem ständigt sjunga Hare Kṛṣṇa, Hare Kṛṣṇa, Kṛṣṇa Kṛṣṇa, Hare Hare/ Hare Rāma, Hare Rāma, Rāma Rāma, Hare Hare. Detta sublima sjungande för oss i direkt kontakt med den Högste Herren genom ljudvibrationen av Hans heliga namn, och väcker gradvis vårt ursprungliga förhållande till Gud.

ISKCONs främsta mål är sålunda att uppmuntra hela människosamhället att ägna åtminstone en del av sin tid och energi åt att höra om och lovsjunga Gud. På detta sätt kommer dess innevånare gradvis att inse att alla levande varelser är andesjälar, evigt förbundna till den Högste Herren i tjänande och i kärlek.

Distribution av andlig mat

Jämsides med att sprida den vediska kunskapens lära och sjungandet av Guds heliga namn, distribuerar ISKCON också andlig mat världen över. Vegetarisk mat som först framburits till Herren har, i likhet med filosofin och sjungandet av

Guds namn, en renande effekt på hjärta och sinne. På så sätt bidrar den till ett gradvis friläggande av ens ursprungliga gudsmetvetande. ISKCONs distribution av förändligad mat sker genom det världsomfattande programmet "Food for Life", och är till nytta för både kropp och själ hos varje mottagare.

ÖVRE BILDEN Śrīla Prabhupāda antar nya lärjungar vid en initieringsceremoni i Los Angeles-templet.

NEDRE BILDEN Śrīla Prabhupāda talar till åskådarna efter det första offentliga sjungandet av Guds namn i Tompkins Square Park, New York City.

"Den mänskliga livsformen ges till en levande varelse, så att han kan förverkliga sin andliga identitet och sin beständiga källa till glädje."

HANS UNDERVISNING

Śrīla Prabhupāda såg sina böcker som det viktigaste av alla sina olika bidrag. Han beskrev ofta sitt arbete med att översätta och förklara de forntida vediska texterna som sitt hela liv. Under 1970 grundade Śrīla Prabhupāda Bhaktivedanta Book Trust, som nu är världens största förlag vad gäller vedisk litteratur. Genom dess arbete under de senaste tjugofem åren har miljontals personer kommit att läsa åtminstone en av Śrīla Prabhupādas böcker, och därigenom känt sig verkligt berikade i sina liv. Nedan följer en kort introduktion till den andliga kunskap som finns i dessa böcker.

Śrīla Prabhupādas böcker framhåller vikten av den mänskliga livsformen

Det finns många former av liv på den här planeten. Det finns orörliga

livsformer såsom träd och andra växter, en mängd vattenlevande varelser, samt mängder av livsformer bland insekter, fåglar, däggdjur osv. Människan är blott en bland alla dessa livsarter, men trots detta måste till och med en flyktig betraktelse leda till slutsatsen att vi människor är utrustade med unika egenskaper som skiljer oss från andra livsformer. Vilka är då dessa unika egenskaper?

Vi kan inleda svaret på den frågan med att ställa ännu en fråga: Vad är det som skiljer något som besitter liv från något som saknar liv? Svaret är medvetande. Alla former av liv uppvisar detta symptom, medvetande, i någon grad. Detta är anledningen till att vi kallar dem levande och inte döda. Till och med en mikroskopisk bakterie eller en vanlig krukväxt visar tecken på medvetande, medan vårt matbord och våra stolar inte uppvisar något sådant medvetande.

Det är också uppenbart att olika livsformer uppvisar olika grader av medvetande, och människan representerar det högst utvecklade medvetandet vi känner till. Det är alltså detta mera utvecklade medvetande som skiljer människan från alla andra livsformer på den här planeten.

Men vad är det hos vårt medvetande som gör det så annorlunda

OVAN Śrīla Prabhupādas böcker.

NEDAN Śrīla Prabhupāda dikterar översättningar och förklaringar till Śrīmad-Bhāgavatam, sitt främsta litterära verk.

jämfört med medvetandet hos en insekt, en fågel, ett fyrfota djur eller till och med en apa? Dessa djur äter, och det gör vi också; de sover, och det gör vi med; de fortplantar sig, och vi fortplantar oss; de försvarar sig och det gör vi också. Att vi kan utföra dessa funktioner på ett mera sofistikerat sätt kan vara ett tecken på att vi besitter ett högre medvetande, men det förklarar inte till fullo vår överlägsenhet gentemot alla andra livsformer.

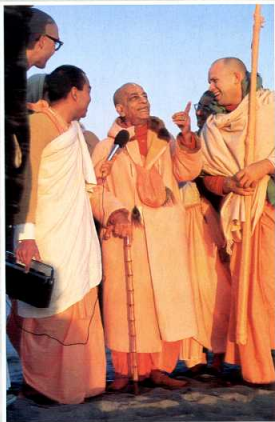
En mera tillfredsställande förklaring finner vi i vår förmåga att ställa frågor om vår tillvaro, att fundera över vårt själv och söka svar på frågor om vår egen natur och Guds natur. Vi kan skapa språk, fundera över livets mening och förundras över nattens stjärnhimmel. Sådana gåvor finner vi inte hos någon annan livsform.

Veda-skrifterna ger oss därför rådet att vi i den mänskliga livsformen bör ställa frågor om vilka vi är, vad universum är, vad Gud är och vilket samband som finns mellan oss själva, universum och Gud.

Vi måste ställa frågor om lösningen på livets verkliga problem, nämligen födelse, död, ålderdom och sjukdom. Djuren kan inte ställa sådana frågor, men de måste uppstå i hjärtat hos en sann människa.

Śrīla Prabhupādas böcker förmedlar Veda-skrifternas fulländade kunskap

Om vi kan erkänna vikten av att ställa den här typen av frågor, så blir

nästa fråga naturligtvis: Var kan man finna auktoritativa svar på sådana frågor? Om fulländad kunskap angående självet, universum och Gud överhuvudtaget existerar, så måste den utan tvekan hålla en högre standard än ens egna blotta åsikter, eller för den delen Freuds eller Einsteins eller någon annans åsikter.

Våra relativa åsikter rörande ämnen bortom vår erfarenhet kan inte tillhandahålla vare sig meningsfull eller pålitlig information, eftersom vi alla har ofullkomliga sinnen och är benägna att begå misstag.

Våra försök att närma oss sådana ämnen på empirisk väg kommer

OVAN

Morgonpromenad på Venice Beach i Kalifornien. Śrīla Prabhupāda samtalar med den vetenskaplige ledaren för sitt eget Bhaktivedanta Institute, som bildades 1974 i syfte att avslöja de falska antaganden om liv och medvetande som förs fram av den moderna vetenskapen.

~

"Veda-skrifterna är inte sammanställningar av mänsklig kunskap. Den vediska kunskapen kommer från den andliga världen, från Herren Kṛṣṇa."

således att vara behäftade med diverse brister, och är slutligen dömda att misslyckas. Så kallade sanningar grundade enbart på intellektuell spekulation kan således inte hjälpa oss förstå den Absoluta Sanningen, som är utom räckhåll för de ofullkomliga sinnena.

Veda-skrifterna förklarar att om vi vill lära känna saker som ligger bortom vår erfarenhetsmässiga räckvidd — bortom den mänskliga uppfattningsförmågan — så måste vi lyssna till en som vet. Veda-skrifternas transcendentala kunskap talades först av den Högste Herren Själv. Herren, den suveränt kraftfullaste varelsen, kan inte hamna under inflytandet av någon annan kraft. Som en logisk följd härav, måste Hans kunskap vara fulländad. Och var och en som återger den kunskapen utan ändringar ger samma fulländade kunskap. Vi behöver bara teoretiskt godta detta förslag för att göra framsteg i vår förståelse av det vediska tänkandet.

Veda-skrifternas fulländade kunskap har bevarats under tidernas lopp genom att överföras i en obruten kedja av andliga mästare. Śrīla Prabhupāda representerar en sådan lärjungekedja eller succession, och den går tusentals år tillbaka i tiden, ända till Herren Kṛṣṇa Själv. Det är således ingen skillnad mellan den kunskap som återfinns i Śrīla Prabhupādas böcker och den som ursprungligen gavs av den Högste Herren. Śrīla Prabhupāda tillverkade inte några "sanningar". Han

UPPIFRÅN OCH NED
Logotypen för Śrīla
Prabhupādas
Bhaktivedanta Book
Trust, Bhagavad-gītā
som den är,
Śrīmad-Bhāgavatam,
Caitanya-caritāmṛta.

förmedlade helt enkelt de ursprungliga Veda-skrifternas tidlösa undervisning utan att lägga till, ta bort eller ändra något.

Śrīla Prabhupādas författarskap representeras i huvudsak av tre vediska texter: *Bhagavad-gītā*, *Śrīmad-Bhāgavatam* och *Caitanya-caritāmṛta*. Tillsammans omfattar dessa tre litterära verk mer än 25 volymer detaljerad information som utgör den ursprungliga vediska vetenskapen om gudsförverkligande, dvs *bhāgavata-dharma*. Översättningen av dessa verk till engelska, tillsammans med de utförliga innebördsförklaringarna, utgör Śrīla Prabhupādas främsta bidrag till världens andliga, intellektuella och kulturella liv.

Śrīla Prabhupādas böcker presenterar en universell vetenskap för gudsförverkligande

Den vediska läran som presenteras i Śrīla Prabhupādas böcker kan indelas i tre avdelningar, som på sanskrit bär namnen *sambandha*, *abhidheya* och *prayojana*. *Sambandha* syftar på vårt förhållande till Gud, *abhidheya* innebär att handla i detta förhållande och *prayojana* det slutgiltiga målet, dvs fulländningen. Dessa tre avdelningar representerar universella principer som återfinns i samtliga religiösa läror i världen.

Kunskapen som beskrivs i Śrīla Prabhupādas böcker ger var och en möjlighet att göra framsteg i sin förståelse av Gud, utan att behöva ändra sina religiösa, nationella

REINKARNATION

eller kulturella anknytningar. Vetenskapen om hur man kan förstå Gud, hur man kan förstå sitt förhållande till Honom och hur man kan utveckla gudskärlek har ingenting att göra med sekteriska trosuppfattningar. Ingen av världens religioner kan förneka dessa mål. De utgör med andra ord religionens själva kärna — universella egenskaper genom vilka alla religioner kan förstås.

Vilket av Guds heliga namn man föredrar kan variera från religion till religion, metoder för dyrkan kan vara olika och detaljerna beträffande ritualer och lärosatser kan också variera. Men det avgörande är i vilken grad utövaren faktiskt utvecklar kunskap om Gud och kärlek till Gud. Verklig religion innebär att man lär sig älska Gud. Och hur man lär sig älska Gud utgör kärnan i den undervisning som återfinns i Śrīla Prabhupādas böcker.

Śrīla Prabhupādas böcker förklarar skillnaden mellan självet och kroppen

Alla materiella företeelser har utan undantag en början och ett slut. En mycket framträdande tanke i dagens kultur är att medvetande också skulle vara en sådan materiell företeelse. Därmed tror man att medvetandet (dvs självet) också upphör då den materiella kroppen dör. Denna åsikt förblir emellertid endast ett antagande; den har aldrig kunnat bevisas genom någon vetenskaplig undersökning.

"Såsom den i kroppen fångslade andesjälens ständigt vandrar i denna kropp, från barndom till ungdom och ålderdom, så vandrar andesjälens också in i en annan kropp vid döden. Den besinningsfulla förvillas ej av en sådan förändring." (Bhagavad-gītā 2.13)

EN FÖRKLARING AV ŚRĪLA PRABHUPĀDA

Nutidens människor är så obildade att de inte förstår att kroppen förändras i varje ögonblick, och att den slutliga förändringen kallas döden. Andesjälens befinner sig i en djup slummer, vilken orsakats av den materiella naturens kraft. Han placeras i ett visst slags omständigheter för att åter flyttas till ett annat slags omständigheter. Utan självförverkligande och kunskap kommer det betingade livet att fortsätta, och man utger sig felaktigt för att vara en kung, en katt eller en hund. Dessa falska beteckningar är ingenting annat än förändringar som orsakas oss genom en högre ordning.

"Vetenskapsmännen påstår att livet har uppstått ur materia. Men de kan i själva verket inte demonstrera detta i sina laboratorier."

Idén att självet upphör tillsammans med kroppen förblir likväl en av den moderna materialistiska tankens trosartiklar, och de flesta av oss har ända från den tidiga barndomen fått lära oss att se på oss själva i enlighet med sådana föreställningar. Få av oss har emellertid tänkt igenom de filosofiska följderna av ett sådant tänkesätt, vilket omedvetet för oss mot livsstilar som omfattar nihilism och tomhetsläror.

Även det mest grundläggande i de vediska lärosatserna står i direkt motsatsförhållande till den moderna vetenskapliga synen på liv och medvetande. Enligt den vediska läran är det individuella medvetandet inte alls beroende av neurobiologiska funktioner, utan existerar permanent som en oberoende verklighet.

Den ständiga närvaron av en medveten iakttagare i den materiella kroppen under skiftande kroppsliga och psykiska tillstånd, tyder på förekomsten av två energier: den andliga energin (representerad av det medvetna självet) och den materiella energin (representerad av den temporära kroppen). *Veda*-skrifterna förklarar att denna andliga energi, vars symptom är medvetande, fortsätter att existera även efter att den materiella kroppen upphört att finnas till.

Om var och en av oss är en evig själ endast täckt av olika tillfälliga kroppsliga klädnader, så kan vi dra den rimliga slutsatsen att det som får oss att komma till insikt om

vår verkliga andliga identitet och vårt slumrande förhållande till Gud är den högsta välfärdsaktiviteten för hela människosamhället. Denna aktivitet kallas *Kṛṣṇamedvetande*.

Det är varken ärorikt eller meningsfullt att rädda en drunknande persons kläder, och på samma sätt är humanitära ansträngningar som enbart inriktas på att förbättra förhållandena för den tillfälliga materiella kroppen — som är dömd att bli gammal, sjuk och till sist dö — varken ärorika eller meningsfulla.

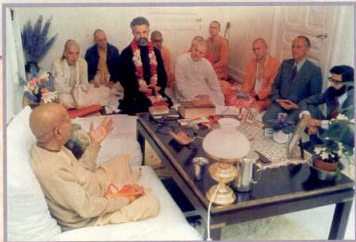
I *Śrīmad-Bhāgavatam* ger Śrīla Prabhupāda följande kommentar: "Det verkliga självet är beläget bortom den grovfysiska kroppen och det subtila sinnet. Han är den kraftfulla, verksamma principen hos kroppen och sinnet.

Man kan inte bli lycklig genom att förse kroppen och sinnet med njutning, utan att känna till den slumrande själens behov... Andesjälens behov måste tillgodoses. Man kan inte tillfredsställa en fågel enbart genom att rengöra dess bur...

Var och en besitter en slumrande kärlek till Gud... Därför måste vi ägna oss åt aktiviteter som uppväcker vårt gudomliga medvetande. Detta är möjligt enbart genom att lyssna till och sjunga om den Högste Herrens gudomliga gärningar. De sysselsättningar som inte medför att man uppnår en förkärlek för att lyssna till och upprepa Herrens transcendentala budskap sägs därför helt enkelt vara ett slöseri med tid."

OVAN Den i kroppen belägna andesjulen vandrar enligt *Bhagavad-gītās* lära från en kropp till en annan. Ens situation i det kommande livet är beroende av de handlingar man utför i det nuvarande livet, varför man ibland upphöjs till en högre livsform och ibland degraderas till en lägre. Detta kallas *karmalagen*.

~

*Śrīla Prabhupāda samtalar med några akademiker
i sitt rum i slottet Rettershof i Tyskland.*

DEN AKADEMISKA VÄRLDENS UPPSKATTNING AV ŚRĪLA PRABHUPĀDAS BÖCKER

Śrīla Prabhupāda anmärkte ofta att fastän moderna högskolor och universitet har en mängd avdelningar, så saknar de en avdelning för vetenskaplig kunskap om självet och Gud. Genom att presentera den ursprungliga vediska vetenskapen om gudsförverkligande i sina böcker fyllde Śrīla Prabhupāda detta tomrum och täckte detta väsentliga behov. Under åren har hundratals lärda personer, som antingen mött Śrīla Prabhupāda personligen eller läst hans böcker, uttryckt sin livliga uppskattning av såväl hans personliga kvaliteter som de bidrag hans undervisning skänkt mänskligheten.

Ett exempel är Harvey Cox, namnkunnig religionsprofessor vid Harvards universitet, som här beskriver hur han gradvis insåg värdet av Śrīla Prabhupādas insats:

"Jag minns hur förvånad jag blev då jag först mötte Hare Krishna-anhängarna, och jag undrade vad detta skulle betyda. Klädseht, sjungandet och de rakade huvudena föreföll lite märkliga i mina ögon. Men allteftersom jag lärde känna rörelsen, fann jag en slående likhet mellan kärnan av dess lära och den ursprungliga kärnan av kristendomen—dvs ett enkelt leverne, att undvika att samla på sig världsliga ägodelar, att hysa medlidande med alla varelser, att dela, älska och leva med glädje. Jag imponeras av det stora inflytande undervisningen från en person, och den andliga tradition han förde med sig, har haft på så många människors liv. Enligt min uppfattning har Śrīla Prabhupāda gjort en mycket betydelsefull insats, och den kommer att vara bestående."

"Vi köper sådana stora byggnader. Varför? Helt enkelt för att ge människor en möjlighet att höra berättas om Kṛṣṇa."

HANS TEMPEL

Såsom redan nämnts, har ISKCON för närvarande mer än 300 tempel, jordbruk, skolor och specialprojekt över hela världen. I varje center håller medlemmarna dagligen föredrag, sjunger de heliga namnen, och tillhandahåller individuell

undervisning i vetenskapen om Kṛṣṇamedvetande. Varje center håller också en festival med en vegetarisk festmåltid en gång i veckan, liksom olika program vid högtider året runt. Samtliga program är öppna för allmänheten.

Srila Prabhupādas huvudsakliga program för att återuppliva den vediska kunskapen i Indien bestod i byggandet av stora tempel. Då han gick bort 1977 hade han redan sett till att bygga tempel i Vrindaban (ovan, längst upp) och Bombay (ovan, längst ned). Idag finns 41 tempel utspridda över hela Indien, med en landsomfattande församling som uppgår till miljontals personer.

*Bhaktivedanta Manor
i England.*

*Slottet Radhadesh
i Belgien.*

*ISKCONs Fisher
Mansion i Detroit,
USA.*

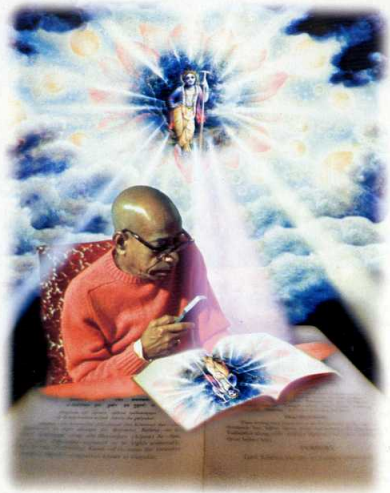

ISKCONS ANDLIGA STAD I INDIEN

Byggandet av en andlig stad i Mayapur, Indien, kan ses som det mest ambitiösa av Śrīla Prabhupādas alla program för att ytterligare sprida Kṛṣṇamedvetande världen över. När staden Mayapur står färdig, kommer den att utgöra ett av de mest kraftfulla och attraktiva inslagen i ISKCONS presentation av den vediska kulturen

under det tjugoförsta århundradet. Byggnationen är redan långt framskriden, och projektet kommer att omfatta restauranger, gästhus, bostäder, flera temaparker och ett särskilt minnestempel tillägnat Śrīla Prabhupāda. "Det vediska planetarietempel" ingår också i projektet, liksom många andra inslag.

kontakta oss!

Om du vill ha mera information om Śrīla Prabhupādas liv, hans undervisning och hans rörelse, hör av dig till oss på följande adresser eller telefonnummer:

